

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 19 Lutego v. s. 1823 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE

Ostatnia data gazet petersburskich jest dnia 10 lutego.

Przez najwyższe ukazy J. C. M. do Rządzącego Senatu wydane:

Dnia 23 stycznia. Naczelnik oddziału audytorskiego ministerium morskiego, rangi 6tej klasy, *Polonec*, podniesiony do klasy 5tej, ze starszeństwem od dnia wysłużenia w randze terażniejszego ustanowionego terminu.

Dnia 24 stycznia. Radca tytularny *Czernobrowkin*, zostający w ekspedycji rachunkowej admiralicyi, podniesiony do rangi 8mej klasy, ze starszeństwem od dnia wysłużenia w randze poprzedzającej lat prawem ustanowionych, na oświe potwierdzonego w dniu 26 maja 1815 r. przełożenia kontrolera państwa.

D. 2 lutego. Oberaudytor 19tej dywizyi piechoty, rangi 6tej klasy *Zamiatkin*, przy uwolnieniu, na własną prośbę, dla słabości zdrowia, ze służby, podniesiony do rangi 8mej klasy, ze starszeństwem od dnia wysłużenia w randze poprzedzającej lat, prawem ustanowionych.

W najwyższym Ukazie J. C. M. objawionym Rządzącemu Senatowi przez ministra sprawiedliwości, d. 18 stycz. 1823 r. wyrażono: „Jego Cesarska Mość, stosownie do postanowienia Komitetu PP. Ministrów, NAYWYŻEY ROZKAZAĆ RACZYŁ:“ postanowić za ogólne prawidło, iżby urzędnikom, mianującym się do sprawowania obowiązków na użyte miejsca, do formalnego ich na nich potwierdzenia, wydawana była plaça, obowiązkom tym właściwa.“

Rządzący Senat przez ukaz okólny pod 6 lutego obwieścił, iż Hrabia *Nesselrode*, radca tajny, sprawujący ministerium stosunków zewnętrznych, za powrotem zza granicy, objął sprawowanie tego ministerium, w czem go zastępował radca tajny senator *Diwow*.

Wedle Ukazu Jego CESARSKIEY Mości, Rządzący Senat słuchali przełożenia ministra sprawiedliwości, P. Jenerała piechoty i kawalera, Xiążęcia *Dymitra Iwanowicza Łobanowa-Rostowskiego*, przy którym poleca Rządzącemu Senatowi, dla należytego wykonania, przysłane do niego od P. Ministra skarbu w kopii NAYWYŻEY potwierdzoną d. 25 przeszłego stycznia, Opinią Rady Państwa, o podwyższeniu od roku 1823 poszliny od przywozu soli zagranicznej, POSTANAWIA: placącą się teraz poszlinę przy wprowadzeniu soli zagranicznej, powiększyć dziesięcią kopieykami srebrem; a zatem naznaczyć ją od roku 1823 po trzydzieści pięć kopiejek srebrem, albo rubel dwadzieścia sześć kopiejek assygnacyami od puda. Rozkazali o należytem wykonaniu przerzeczoney, NAYWYŻEY przez Jego CESARSKĄ Mość potwierdzoney, Opinią Rady Państwa, o podwyższeniu od roku 1823 poszliny od wprowadzanej soli zagranicznej, zalecić Ministrowi Skarbu przez ukaz, również przez ukazy dla wiadomości, obwieszczenia powszechnego, i należytego, do kogo należeć będzie, wykonania, dać wiedzieć wszystkim Rządom Gubernialnym, Izdom skarbowym, miejscom urzędowym, Gubernatorom Cywilnym, Wojennym Jenerał Gubernatorom, Wojennym Gubernatorom zarządzającym i cywilnymi sprawami; a do NAYWYŻEY Rządzącego Synodu, do Departamentów

Rządzącego Senatu tutejszych i moskiewskich, przez powiadomienia. Dnia 8 lutego 1823 roku.

Dnia 2 stycz. w *Wologdzie*, Jenerał Gubernator archangielski, wologodzki i ołoniecki, wice-admirał i kawaler *Alexy Fedotowicz Kłokaczew*, ku powszechnemu zasmuceniu wszystkich stanów, niespodzianie żyć przestał, wśród ciągłych prac i zatrudnień służby, w samym nawet dniu śmierci zajmując się ułatwianiem interessów. D. 9 stycznia odprawił się uroczysty pogrzeb zwłok jego.

Przybyli do stolicy: Hrabia *Rumiancow*, kanclerz państwa z Bielicy; Rzeczywisty radca tajny Hrabia *Rumiancow* z Moskwy.

W przeciągu miesiąca grudnia r. z. przyszło do portu ryńskiego towarów zagranicznych na 1,126,625 r. 56 kop.

Kurs petersburski dnia 6 lutego: dukat holenderski nowy 11 r. 30 do 40 kop. Zmiana złota 2 r. 88 kop. Zmiana srebra 2 rub. 74 kop.

Nieustający dochód kommissyi umorzenia długów: 68 assygn. - po - - 98½
68 brzęcząca moneta - - 91½
58 takąż - - - - - } procentow.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 24 lutego.

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Jego Cesarzewicza Mość Wielki Xiążę *Konstanty*, wyjechał d. 22 b. m. o godzinie 6 po południu z Warszawy do Petersburga.

MIASTO WOLNE KRAKOW.

(z Gazety Warszawskiej.)

Dnia 16 lutego. Najjaśniejszy Cesarz Wszech Rossyi Król Polski raczył naysławnie oświadczyć W. *Felixowi Słotwińskiemu*, profesorowi prawa natury i kościelnego w uniwersytecie tutejszym, zadowolenie Swoje, za przesłane w ofierze dzieło o Prawie Natury, tak przez wzgląd na jego wartość, jako też i zasługi tegoż W. *Słotwińskiego*, w zawodzie naukowym położone, o czem tenże W. *Słotwiński* przez JW. Stefana Hr. *Grabowskiego*, zastępcę ministra sekretarza stanu, listem d. 9 (21) stycznia r. b. zawiadomionym został. Wprzód zaś jeszcze Najjaśniejszy Król Pruski listem gabinetowym d. 3. marca 1822 roku oświadczyć raczył temuż W. *Słotwińskiemu* podziękowanie, za ofiarowane dzieło o *Prawie Narodów*.

AUSTRYA.

Wiedeń dnia 10 lutego.

(z Gazety Warszawskiej.)

Pan Carnerero, sprawujący interessa hiszpańskie przy dworze tutejszym, odebrał d. 30 z. m. pasport do wyjazdu od Xiążęcia *Metternicha*, na rozkaz N. Cesarza Jmci, i uda się na powrót do Madrytu.

FRANCYA.

Gazeta sanktpetersburska, *le Conservateur Impartial*, pod dniem 2 lutego, z Paryża, umieściła, jak następuje: „Dzienniki ogłaszają odpowiedź, daną przez rząd hiszpański, na noty dworów sanktpetersburskiego, wiedeńskiego i berlińskiego (umieszczone w numerach Kur. Lit. 14. 16 i 17)

Okolnik do posłów hiszpańskich.

Byłoby rzeczą niegodną rządu hiszpańskiego, odpowiadać na noty Rossyi, Austrii i Pruss: gdyż

one są tylko zszywaną kłamstw i obelg: przestaje więc rząd na samem tylko uwiadomieniu WP. o swoich zamiarach.

1) Naród hiszpański rządzi się konstytucją, uroczystie uznaną przez Cesarza Rossyjskiego w roku 1812.

2) Hiszpani, kochający oycyznę swoją, od początku roku 1812, ogłosili tę konstytucję, która przez sam gwałt została obaloną w roku 1814.

3) Król konstytucyjny hiszpański wolnie sprawuje władzę, powierzoną mu przez prawo zasadnicze.

4) Narod hiszpański w żadne się ustanowienia i rządy wewnętrzne innych narodów nie miesza.

5) Zarządzenie wszelkim nieszczęściom, które mogą utracić naród hiszpański, do niego samego należy.

6) Nieszczęścia, których Hiszpania doznaje, nie są skutkiem konstytucji, ale usiłowań nieprzyjaciół, którzy ją ołalic pragną.

7) Narod hiszpański żadnemu mocarstwu nigdy nie przyzna władzy mieszania się do spraw swoich.

8) Rząd nie zboczy nigdy z linii, wskazanej przez jego obowiązki, przez honor narodu i przez jego niezachwiane przywiązanie do konstytucji, zaprzysiężony w roku 1812.

Upoważniam WP. do udzielenia tego pisma słownie ministrowi stosunków zewnętrznych tego Mocarstwa, przy którym WP. przebywasz, i dać mu kopiją jeśli by tego żądał.

J. K. M. spodziewa się, że roztropność, gorliwość i miłość oycyzny, odznaczające się w WPan, wskażą mu sposób postępowania stały i godny imienia hiszpańskiego w obecnych okolicznościach. Mam honor udzielać to WPan na skutek rozkazu J. K. M. Ponawiam zapewnienie etc.

Madryt dnia 9 stycznia 1823

podpisano: *Ewaryst San Miguel*.

Odpowiedź ta stała się powodem do korespondencji między ministrem hiszpańskim, a sprawującymi interessa Rosyi, Austrii i Pruss. Oto są te pisma:

Noty urzędowe sprawujących interessa Rosyi, Austrii i Pruss.

„Niżej podpisany, sprawujący interessa Rosyi, z uczuciem rzetelnej boleści znalazł, że odpowiedź JWP. St. Miguel, na jego pismo pod dnieniem 6 bieżącego miesiąca, daleką była od sprawienia tych życzeń, których on był organem.

Dla wystawienia raz jeszcze, w całej jasności, sprawiedliwości rzeczy, którą on utrzymuje, i dla ocenienia dobroczynnych chęci Rosyi, ma honor urzędowie przesyłać, do JWP. St. Miguel kopiją listu, który mu już okazywał.

Rzeczy, które są w niej wyrażone, stały się już powszechnie jawnymi.

Zadne rozumowanie nie mogłoby ich odmienić, a następnie żadna pobudka nie skłania niżej podpisanego do odmiany w czemkolwiek pierwszego swojego pisma.

Będzie ono ogłoszone w Europie, i Europa da wyrok pomiędzy mocarstwami, które ożywia szlachetna żądza, a władzą, która postanowiła dopełnić miary nieszczęść Hiszpanii.

Co do postanowień zapowiedzianych w nocie JWP. St. Miguel, cała odpowiedź za nie, spadnie na głowę tych ludzi, którzy powinni być uważani, jedynie za ich sprawców, i dopóki ci ludzie pozabawiać będą wolności prawego Króla swojego, dopóki oni wystawiać będą Hiszpanię na wszystkie nieszczęścia krwawej anarchii, i dopóki przez swe zbrodnicze porozumienia, usiłować będą rozciągnąć do innych państw nieszczęścia, które na własną oycyznę sprowadzili, dopóty Rosya nie będzie mogła utrzymywać żadnych związków z władzami, cierpiącymi, a nawet zachęcającymi do takich bezprawio.

A zatem niżej podpisany ma honor wzywać JWP. Miguel, wydadz mu jego pasporta i razem pasporta wszystkich osob, składających poselstwo cesarskie przy N. K. J. K.

Oświadczam mu razem i t. d.

Hrabia Bulgary.

„Monarchowie sprzymierzeni, zgromadzeni w Wiedniu, osadzili za przyzwolitą, przerwać milczenie na nieszczęścia i bezrząd, które niszczą Hiszpanię. Powinność ich i sumienie włożyły na nich obowiązki przemówienia, i niżej podpisany, sprawujący interessa Austrii, miał honor uwiadomić pólkownika St. Miguel, sekretarza stanu N. K. J. K. o uczuciach i życzeniach Cesarza.

Odpowiedź, którą on dał na to uwiadomienie słowne, dowodzi, iż chęci J. C. M. zostały źle zrozumiane, a słowa jego na złą stronę wzięte; niżej podpisany nie spodli się tak dalece, iżby miał zbijać te obelżywe wyrazy, jakimi chciało spotwarzyć rzetelne tych słów znaczenie; Hiszpania i Europa wnet to osądzą. Jednak dwór austriacki mniemał, iż oświadczenie jego niepodobania nad przyczyną nieszczęść, uciskających naród słachetny i wspaniały, dla którego zachowuje głęboki szacunek, i który go tak żywo obchodzi, nie będzie miało dostatecznej jawności, jeśli by przeciągał dłużej stosunki swe dyplomatyczne z rządem hiszpańskim. Niżej podpisany, stosownie do rozkazów sobie danych, oświadcza P. Sekretarzowi stanu stosunków zewnętrznych, że się poselstwo jego skończyło, i prosi o nadesłanie mu swoich pasportów.

Niżej podpisany ma honor oświadczyć swe uszanowanie i swe wysokie poważenie. Madryt d. 10 stycznia.

podpisano *Hrabia Brunetti*.

Przełożenia, które niżej podpisany sprawujący interessa N. K. J. Pruskiego, miał honor oświadczyć d. 6 b. m. JWP. pólkownikowi St. Miguel, sekretarzowi stanu N. K. J. K., stały się ośnową odpowiedzi, niezgadzającej się z życzeniami jego dworu, znajduje się więc on w potrzebie wykonać rozkaz Króla, swojego Pana, i oświadcza ministrowi hiszpańskiemu, iż J. K. M. nie może dłużej utrzymywać z Hiszpanią stosunków, które w obecnych okolicznościach, nie zgadzałyby się, ani z celem, ani z uczuciami przyjaźni i interessu, które Król niezmiennemi oświadczył dla N. K. J. K.

Niżej podpisany, dopełniając tego rozkazu, chwycił się zrzeczności do oświadczenia, iż Król, Pan jego Najmilsiejszy, nie przestanie nigdy chować szczerzych życzeń dla szczęścia tego narodu, na który J. K. M. z boleścią pogląda, jak do upadku dąży, i jak się puszcza na igrzysko wszystkich okropności bezrządu i wojny domowej.

Mam honor prosić JWP. o przysłanie mi potrzebnych pasportów na wyjazd z Hiszpanii i ponawiam zapewnienie wysokiego poważenia.

Nieprzystoynność wyrazów P. St. Miguel były przyczyną, że wiele gazet nie chciało ogłaszać odpowiedzi tego ministra na trzy powyższe noty. List, pisany do Hrabiego Bulgari, został mu odesłany przy następującem urzędowem oświadczeniu.

Mościwy Panie!

Odebrałem notę, którą mi JWP. przysłał pod datą zawczorayszą.

Uszanowanie, które winieniem dla form i zasad, przyjętych i uświęconych przez wszystkie narody polerowane, nie pozwala mi nie tylko odpowiadać na tę notę, ale nawet, ani przesyłać jej do wiadomości mojego rządu.

Spieszę ją więc powrócić JWP.: bo bocy Cesarza, Pana mojego, nie mogą być kalane czytaniem tego pisma, od pokazania wartości którego, ja się wstrzymuję, a w którym J. C. M. i Europa próżnoby szukały ostatnich śladów rządu, który sam siebie poważać umie. Mam honor być i t. d.

Niektóre z gazet angielskich i francuzkich ogłosiły uwagi nad odpowiedziami trzem dworom przez rewolucjonistów danemi. Czytamy w Kuryerze angielskim co następuje. „Okrety cudzoziemskie przyniosły nam długi szereg not dyplomatycznych, między rządem hiszpańskim a sprawującymi interessa Rosyi, Austrii i Pruss. Chce my tu mówić o korespondencji, która nastąpiła po proszeniu o pasporta przez tych ostatnich. Czytelnicy nasi dostrzegą bez wątpienia ducha cierpkości i nieprzyjacielstwa, z jakim ta rzecz została ukończoną ze strony hiszpańskiej. Pólkownik

St. Miguel zdaje się być z liczby tych ludzi, którzy zuchwałość i grubiaństwo poczytują za godność. Odpowiedzi, dane sprawującym interessa Rosyi i Austrii, są oznaczone tem grubiaństwem rewolucyjnem, które było cechą mowy urzędowej we Francyi; gdzie przez wywrócenie społeczności, ministrowie stanu byli brani z takich stanów ludzi, z których przedtem brano lokajów i kapralów. Po takim grubiaństwie jakichże wyrazów dozekać się możemy w słowniku dyplomatycznym Brytanii wielkiej, gdyby tacy jak *Hund*, *Carlile* i *Gallyeones* byli na czele interessów. Jakoż, rzecz arcy ciekawa; postrzegając zupełne podobieństwo, jakie zachodzi między pierwszemi epokami rewolucyi francuzkiej, a teraźniejszą epoką rewolucyi hiszpańskiej. Nie będziemy się bynajmniej dziwili, kiedy później znajdziemy podobieństwo jeszcze większe i żalobniejsze.

Paryż dnia 5 lutego.

(z *Gazety Warszawskiej*)

Onegdaj wieczorem wielka deputacya izby parów miała wysłuchanie u Króla i podała mu adres odpowiedni na mowę mianą z tronu. Adres ten zastanawia się nad wszystkimi przedmiotami objętymi w mowie Króla, i tak się kończy: „Przekonani jesteśmy o przywiązaniu Waszey Królewskiej Mości do narodu, i że, jeśli wojna stanie się nieuchronną, zechcesz skrócić jej trwanie; w każdym zaś razie polegamy na jego mądrości, i pewni jesteśmy, że nie opuścisz żadney sposobności pozyskania chlubnego pokoju. Tak jest, Najjaśniejszy Panie, powtarzamy z tobą, iż jesteśmy francuzami, że będąc nimi znamy nasze powinności, i użyjemy wszelkich sił dla utrzymania godności korony, i przyłożenia się do pomnożenia sławy i bezpieczeństwa oyczyzny.“ Naten adres Król dał następującą odpowiedź: „Z wielką radością przyjmuję adres izby parów. Sama tylko zgodność myśli i woli, którą mi okazujecie, może zapewnić bezpieczeństwo Francyi i jej szczęście.“

Dnia 3 b. m. przeciągnęły przed Królem na placu Karuzeli półki dragonii gwardyi i półk 30sty liniowy, poczem udały się do woyska. Wyruszyły także ku granicy hiszpańskiej dwa półki kirysyerów *Kondeusza* i *Berrego*, z których pierwszy stał w *Dijon*, a drugi w *Joigny*; niemniej iwszy półk huzarów będący w *Gray*, tudzież półki liniowe 27 i 34 stojące w *Lugdunie* i *Bezançon*.

Xiążę *San Lorenzo* otrzymał wczora listy z *Madrytu* przez gońca, który wyjechał z tego miasta d. 29 z. m., z wezwaniem, aby z całém poselstwem wyjechał z *Paryża* we 24 godzin. Tenże gońiec przywiozł wiadomość, iż Hrabia *Abisbal* poraził dowódcę rojalistów *Bessieres* i odbił jeńców, których tenże zabrał był w poprzedniej walce z *O'Dalym*. Nie wiadomo jest, kiedy i gdzie zaszła bitwa. Hrabia *Lagarde* wyjechał z *Madrytu* dnia 27 z. m. wieczorem. Gońcowi, jadącemu do bankierów tutejszych *Andouin* i *Hubart*, zabrano w drodze wszystkie papiery, między którymi miały się także znajdować listy do Vice-Hrabiego *Chateaubriand* i Pana *Stuart*, posła angielskiego.

Rozchodząca się tu przed kilku dniami pogłoska (pisze gazeta rządowa pruska) jakoby członkowie rejeneyi hiszpańskiej, mieli się z sobą poróżnić, w tem sprostowaną być powinna, iż nie poróżnili się sami z sobą, lecz z jenerałami woyska wiary. Listy, pisane po dnie 29 z. m. z *Tuluzy*, zawierają o tym wypadku następujące doniesienie. Pomiedzy rejencą urgelską, a jenerałami woyska wiary, zaszły nieprzyjemne nieporozumienia, które doszły do wiadomości powszechney za pomocą odeszw przez obie strony naprzeciw sobie wydanych.

Dziennik *Echo du Midi* urzędownie zaprzecza wiadomości, umieszczoney w pismach tutejszych, jakoby rejenca odebrała cokolwiek z pożyczki od *Ouvrarda*, bądź w pieniądzach, bądź w broni.

Pan *Laponge* w *Perpignan* nie mógł się zgodzić z jenerałami woyska wiary na dostawę broni, i dla tego zerwały się układy.

Hiszpańscy rojalisci, bawiący w *Paryżu*, na znak zjednoczenia z francuzami noszą kokardy półbiałe i pół czerwone.

Podług planu, podanego ministeryum woyny, piechotą posiłkową hiszpańską dowodzić ma jenerał *Demon*, a jazdą jenerał *Couchy*, Jenerał *Lauriston* ma dowodzić korpusem woyska mającego wkroczyć do Katalonii, a szefem głównego jego sztabu jest jenerał *Grundler*. Xiążę *Angouleme* mieć będzie przy sobie jenerałów *Rogniat* i *Tirleż*. Korpus odwodowy, złożony z 12 półków piechoty, a 2 jazdy, dowodzony będzie przez Xięcia *Hohenlohe*, przy którym znajdować się mają jenerałowic: *Bordesoult* i *Bourmont*. Gwardya i półki szwajcarów składają część korpusu odwodowego. Jenerał *Guilleminot* ma być szefem naczelnego sztabu. Jenerał *Gréssot*, którego także *Monitor* wymienił, nie uda się, jak słychać, do woyska. Jenerałnym intendentem woyska pireneyskiego jest Pan *Sicard*. Mianowano już także magazynierów, którzy do dnia 10 lutego mają się znajdować w *Bajonnie*.

Mówią, iż gdy Król nasz przy żagajeniu obrad izb, wspominał w mowie swojej o Xięciu *Angouleme*, Xiążę ten przyłożył rękę do szpady.

Podług dziennika *Gwiazdy*, sam Pan *Ouvrard*, zapożyczony do sądu przez posła hiszpańskiego, rzekł: „Gdyby w czasie woyny wandeyskiej utworzyła się tam rejenca, nie byłby ostatni zofiarowaniem jej swojej pomocy.“

Paryż dnia 8 lutego.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Hrabia *Lagarde*, przybył d. 3 b. m. rano do *Bajonny*. Dziennik *Rozpraw* opisuje wyjazd jego z *Madrytu* jak następuje: „Dnia 26 stycznia rano żądał wydania sobie pasportów, lecz pomimo powtórnego domagania się, i pomimo tego, iż kazał zdjąć z swojego mieszkania herb francuzki, otrzymał go dopiero w nocy z dnia 28 na 29ty. Dnia 30 w południe otrzymał zaświadczenie prefekta; o godzinie 5tej po południu posłał, aby miano dla niego w pogotowiu konie na poczie, a o godzinie 6tej opuścił *Madryt* z Panem *Belloc*, sekretarzem poselstwa.“ Zupełnie zatem bezzasadna i do prawdy niepodobna była pogłoska, jakoby P. *Lagarde* konno wyjechał z *Madrytu*.

Przez okólnik, wydany do prefektów, minister woyny polecił im, aby podoficerom i żołnierzom, uwolnionym ze służby, wystawili korzyści, wynikające dla nich z nowego zaciągnięcia się do woyska.

Podług postanowienia królewskiego z dnia 2 b. m. mają być utworzone dwa półki piesze, każdy złożony z 3ch batalionów. Inne postanowienie z tegoż dnia dodaje trzecie bataliony półkom, które dotąd miały tylko dwa.

Onegdaj, wśród niezmiernego tłumu słuchaczy, P. *Constant* stawił się przed sądem królewskim, z powodu wiadomego listu pisanego do P. *Mangin*, jeneralnego prokuratora. Wiadomo, iż sąd policyi poprawczy skazał go na karę miesięcznego więzienia, oraz zapłacenia 500 franków, i że prawie razem, tak P. *Constant*, jako i urząd publiczny, od tego wyroku zaapelowali: gdyż pierwszy uznawał wyrok za niesłuszny, a drugi za nadto łagodny. Sala sądowa była napełniona przyjaciółmi byłego deputowanego. Pomiedzy tymi znajdowali się parowie: Xiążę *Broglie* i Baron *Barente*, niemniej Baron *Stael*, *Guizot* i cała lewa strona izby deputowanych, oprócz Panów *Lafitte* i *Foy*. Sąd po długiem naradzaniu się skazał P. *Constant* na zapłacenie 1000 franków kary pieniężney i ponoszenie kosztów prawnych. Tak więc uchyloną została kara więzienia, i tylko kara pieniężna została podwojona. Druga sprawa P. *Constant* i wydawców dzienników opozycyjnych, z powodu listu pisanego do P. *Carrère*, podprefekta, będzie sądzona za 8 dni.

Z powodu wyyscia znaczney części osady z tutejszey stolicy do woyska, gwardya narodowa od dnia onegdajszego odbywa straż w wielu miejscach.

Dnia 6 b. m. przybył tu Baron *Eroles* jenerał hiszpański. Jenerał *Quesada* bawi tu ciągle.

(z *Kur. Warsz.*) Dziennik paryzki ogłosił następujące urządzenie armii francuzkiej, stojącej na granicy hiszpańskiej: Naczelnym wóldz Xiążę *Angouleme*, synowiec królewski. Szef sztabu jene-

ralnego generał Guilleminot: 1 dywizya Hrabia Montebello, 2 dywizya Baron Damas, 3 dywizya Hrabiego Burtle, 4 dywizya wice Hrabiego Oberi, jazda Wice Hrabiego Kastex, artylerya generał Firlot, inżynierzy generał Dode. Drugi korpus: dowódcą Xiążę Hohenlohe, a pod nim 2 dowódców dywizyi generałowie Canut i Conchy. Trzeci korpus: dowódcą margrabia Loriston, 1. Dywizya Hrabia Curyal, 2. Dywizya Wice Hrab. Donadieux, 3. Dywizya Wice Hrab. Pamfil Lakroa; jazda generałowie Russel i Demons, artylerya barona Bergea. Gwardye należą do rezerwy pod naczelnem dowództwem marszałka Xięcia Reggio. Gwardye narodowe otrzymały uwiadomienie, że gdy woyska liniowe użyte zostaną do boju, też gwardye zastąpią garnizony wewnątrz kraju.

Tuluza dnia 29 stycznia.
(z Gazety Ryzk. Zusch.)

Minister regencyi Gispert, wydał dnia 23 oświadczenie przeciw generałom rojalistowskiemu, którzy je uznawać nie chcieli, a takimi są: (Eguja, Fleyres, Malavila, Zavala, Grimarest, Valero, Alsina, Peris i Morejon), a ci znowu wydali d. 26 nawzajem oświadczenie, z czego się okazuje, że zupełne je rozwiązanie nastąpi.

Paryż dnia 5 lutego.
(z Gazety Ryzk. Zuschauer.)

Generałowie, odjeżdżający do woyska hiszpańskiego, nie z głównego sztabu królewskiego (co samo z siebie wypadło) mają moc wybierać dla siebie adiutantów, ale z rojalistów hiszpańskich. Jedną z tutejszych gazet utrzymuje, że Xiążę Hohenlohe ma w tej mierze zwróconą uwagę na Trapistę.

HISZPANJA.

Madryt dnia 25 stycznia.

(z Gazety Ryzk. Zuschauer.)

Cała gwardya narodowa jest pod bronią. Urzędnicy administracyi woyskowej utworzyli kompanię żołnierzy.

Lord Sommerset miał już kilka rozmów z naszym ministrem.

Dnia 29. Raport kommissyi o przyczynach wypadków d. 7 lipca potrzebował na posiedzeniu stanów Korteż dwóch godzin na przeczytanie: wiele przy nim znajdowało się załączonych świadectw urzędowych. Po historycznem opowiadaniu, nastąpiła ostra krytyka ówczasowego postępowania większej części radeów stanu całego ministerium. Generałow Morillo i Martinez. Na co zgadzali się wszyscy członkowie kommissyi, ale tylko większość jej składająca się z PP. Salva, Oliver, Galiano, i Ruiz de la Vega, była za tem, ażeby wszystkie wzmiankowane osoby pod oskarżenie podciągnąć, przeciwnie zaś PP. Canga, Arguelles, Domenéch i Gonz. Alonzo, chcieli skargę tę ograniczyć do samego naczelnika prowincyi, P. Martinez.

Lord Fitzroy Sommerset d. 21 wieczorem tu przybył, i natychmiast widział się z niektórymi osobami, największy wpływ na opinią publiczną mającemi, a potem udał się do ministrów.

Przed przybyciem tu 40 jeńców z oddziału Bessieresa, dla widzenia których przed bramą Alcala mnóstwo się ludzi cisnęło, panował między tym tłumem gniew nazywający się; ale gdy postrzegli, że są obdarci i wynędzniali z głodu, wnet liłość nastąpiła. Dano im miejsce w klasztorze.

Mianowany generałym naczelnikiem prowincyi Hrabia Abisbal, będzie dowodził i nadal woyskiem, które już pod jego dowództwem było, a nawet i temi woyskami, które się z nim jeszcze połączyć mogą, oraz woyskiem Velasco, który sam jeden do Mequinenza obowiązany będzie powrócić. (P dług wiadomości od Pireneów Mosen Anton i

inni dowódcy, wypadłszy z Katalonii do Aragonii ciągnęli ku Barbastro.

Rząd ogłosił wyrok Stanów Korteż względem postawienia w stanie działającym całej milicyi czynney. Hiszpanija ma trzy milicje: czynną, która wczasie wojny przeznaczona jest do służby w polu; ochotników, przeznaczonych do utrzymywania porządku wewnętrznego i bronięcia konstytucyi do śmierci; prawną czyli złożoną z całej masy wszystkich obywateli, zdolnych do noszenia broni.

TURCYA.

Od granic tureckich dnia 30 stycznia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Kampania greków, w roku zeszłym odprawiona, stanowić będzie zaszczytną epokę w ich dziejach. Sami sobie zostawieni, okazali Grecy inność i wytrwałość, którzy im nieprzyjaciele nawet odmówić niemogą. Z 7000 żołnierzy tureckich, przewiezionych w miesiącu lutym na 72 okrętach, do Grecyi; już w końcu marca nie pozostało w Patras ledwo 5000. Zażławiła gorączka i ożęz chrześcian pod dowództwem Kolo kotroniego, gubił ciągłe tych barbarzyńców, a z 3000 ludzi, którzy się do Lepantu schronili, za ledwie 500 pozostało. Podanie twierdzy Suli, bronił przez 500 chrześcian, kosztowało Churszyda Baszę w miesiącu sierpniu r. z. blisko 5000 ludzi, nim Epir opuścił; pożnierzy zaś oba seraskierowie Rutsuk i Omer Basza, przeszło 8000 woyska utracili. Korpus Dramy Alego, składający się z 28,000 żołnierzy, wkroczywszy dnia 6 sierpnia do Morei, za ledwo teraz liczy 6000 ludzi, i to w zamku korynckim oblężonych.

Liczbę Turków, którzy w Kandyi od oreja lub żażławey choroby zginęli, rachują do 13,000. W pięciu potyczkach, stoczonych w wąwozach termopilskich, Odysseusz wygubił do 15,000 Turków; 6000 poległo w Patrigh i w górach Agrapha. Nakoniec Omer Vrione w ostatniej swojej wyprawie do Etolii w miesiącu listopadzie, utracił 9000 woyska, a jeżeli dodamy do tego 4000 maylków, którzy śmierć znaleźli w morzu podczas dwukrotnego spalania floty pod Chios i Tenedos, w tym razie strata Turków w roku 1822 wynosić będzie 85,500 ludzi. Do tej straty można jeszcze przydać, iż Grecy w miesiącu marcu opanowali 9 statków przewozowych z pierwszej eskadry, która ze Stambułu wypłynęła; można o raz dodać spalenie okrętu admirałskiego przy brzegach wyspy Chios, zburzenie 4 okrętów wojennych; daley zniszczenie przez ogień, zapędzenie na mieliznę i zabranie 26 okrętów wojennych w bitwie pod Tenedos w nocy z dnia 10 na 11 listopada.

ANGLIA.

Londyn dnia 7 lutego.

(z Gazety Warszawskiej.)

Król Jegomość cierpi podogę w kolanach; lecz nie masz żadnego niebezpieczeństwa.

Baron Thuyll, poseł rosyjski przy rządzie zjednoczonych Stanów północney Ameryki, popłynął d. 1 b. m. do Nowego Yorku.

Podług ostatniego statystycznego spisu, cała ludność Wielkiej Brytanii w 5 częściach świata wynosi blisko 97 milionów mieszkańców, a rozległość kraju, 116,500 mil kwadratowych.

Donoszą z Dublinu, iż generałny prokurator odkrył tam tajne sprężyny ostatniego spisku, i kilka znakomych osob pociągnął do sądu.

Kurs wileński na asygnaty od dnia 16 lutego rubel srebrny 3 rub 80½ kop., czerwony złoty nowy r. 11 kop. 58, stary r. 11 kop. 38, imperyal r. 36 kop 90½.

Rozwolono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora.
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 19 Lutego Roku 1823 r. s.

Dziennika Wileńskiego Numer I na rok 1823 zawiera: Rzut oka na stan rękodzielni w Rosyi od XVI wieku do roku 1812, przez C. T. Hermana przek. J. S. — Jaki wpływ mają umiejętności na poezyę P. Mariamne przek. X. J. Laszkiewicza S. P. — Obraz teraźn. stanu chrześc. w różnych częściach świata p. Zschoke, przekł. J. Szczesnowicza: — Głaur, nłamki z powieści tureckiej, naśląd. Ign. Szydłowskiego. — Osiel i ciele bayka, Józ. Massalskiego. — Zwiarki i Zając, tegoż. — Sąd Kupidyna, tegoż. — O magnesowaniu się metalow biegiem elektryczności. — Rozpoczęcie kursu gospodarstwa wiejskiego w ces. uniwers. w Wil. p. prof. M. Oczapowskiego. — O wygubieniu myszy. — Karm ptaków pokojowych. — Sposób wieszania brzytew. — Zachowanie żelaza i stali od rdzy. — Cesarska akademia rossyjska. — Ces. tow. mineralog. w Petersburgu. — Towarz. helwet. Tow. jeogr. w Paryżu. — Akad. malar. w Dublinie. — Kr. tow. umiejęt. w Getyndze. — Tow. dam. szk. począt. w Bordo. — Kr. ak. umiejęt. Berl. — Xiążka do naboż. s. Jadwigi. — Kolekcya monet pol. jen. Rühl. — Scoliofis atlas. — Ciekawe jeziora w mar. brandebur. — Ryby świeżące. — Oley smolisty. — Niebezpieczeństwo cymentu. — Monety w okolic. Trewiru. — Proj. podróz. Hansteen. — Nowe dzieła polskie i rossyjskie.

Oświadczenia.

1. Excerpt z protokołu potocznego Ziemskiego powiatu Słuckiego w dacie niżej wyrażoney zapisanego oświadczenia, i w teyże samey dacie pod pieczęcią urzędową Ziemską tegoż powiatu stronie potrzebującej jest wydan.

Roku 1823 miesiąca januaryi 22 dnia, po odwołaniu Sądów przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemskiemu powiatu Słuckiego i przed całą powszechnością, przy odwołaniu się do uprzednio w Aktach Ziemskich Nowogrodz. uczynionego manifestu w imieniu JW. Teofili z Xiążąt Radziwiłłów Baronowej Ferzonowej Jenerałowej woysk rossyjskich, naysolennieysze w poniższej treści czyni się oświadczenie: do JW. Ferzonowej Jenerałowej, nadesłaną została od niejakiegoś Faytela Josielowicza, kopia karty na okaziciela na rub. sr. 820 w r 1803 augusta 15 d. jakoby wydaney z podpisem teyże JW. Jenerałowej Ferzonowej, której i sposób pisania i niezgodność wyrazow gramatyki polskiej, a w końcu same imie i nazwisko JW. Jenerałowej Ferzonowej również odmiennie domieszczone, widocznie pokazuje, że izraelita jest twórcą tego dokumentu, przeto niżej podpisany oświadcza w imieniu teyże JW. Jenerałowej Ferzonowej, że nigdy żadney karty na okaziciela taż JW. Jenerałowa niewydawała, i że nikomu dłużną nie jest; żeby więc nikt takowey karty nienabywał o tym całą publiczność ostrzega, a razem że zatrzymującym takową kartę jako zprokrowaną właściwą koleją prawne kroki rozpoczynę, i takowe oświadczenie trzykrotnie przez Gazetę Kuryera Litewskiego awizować będę zapowiadam. U tego oświadczenia podpis następnym. Takowe oświadczenie jako umocowany podpisuje. Felix Magnuszewski Ziemski Subsellion Słuckich Adwokat.

Zgodziłem z protokołem potocznym. Ignacy Kuncewicz Regent Ziemski Powiatu Słuckiego.

Roku 1823 mca stycznia 24, takowe oświadczenie do Redakcyi Kuryera Litewskiego przyjąć dozwala się. Piotr Mogilnicki Podsej.

1. Niżej podpisany ma honor donieść publiczności, że dnia 19 marca r. b. w Pawilonie na Bulwarze o godzinie 3ciey poobiedney wygrywane będą w loteryi, o której w Kuryerze litewskim kilkakrotnie była wzmianka, dwie ze sztuk wyrabianych z kości słoniowej. A że z losów jeszcze około sto sztuk od wyprzedzających pozostało, przeto uwiadamia amatorow, iż pomienionych losów dostać jeszcze można u P. Olivero w Pawilonie i w domu P. Moliniego przy placu ratuszowym u niżej podpisanego.

— Michał d' Adam.

1. Dom pod N. 787, na ulicy wileńskiej blisko Zielonego mostu sytuowany z browarem piwnym, gorzalczanym, spichrzem, susznią, słodownią i wszelkim naczytniem browarnym w skutek postanowienia opieki nieletnich Unbehaumow jest do zaarendowania w każdym czasie; ktoby sobie życzył wziąć browary takowe w arendowną tenutę niech się jawi dla układu do niżej piszący się mieszkającą w tymże samym domu. Roku 1823, mca febr. 16 dnia.

Henryetta Unbehaum:

1. Folwark od chat 21 z usiewem beczek 19 żyta, o 5 mil od Wilna jest do zaarendowania na lat 3, życzący poszysy udać się zechce do JP. Czernickiego Regenta, mieszkającego w domu Heymana na Zarzeczu pod N. 550.

Roku 1823 mca lutego 18 dnia takowe zawiadomienie Redakcyja może umieścić do gazet Kuryera Lit. poswiadczam. Michał Sawicki Przesyden Ziem. Ptu Wileńskiego.

1. Józef Rosochacki Sędzia Ziemski Trocki, Jan Weryha Sędzia Grodzki Zawileyski, Józef Landauński Sędzia Grodzki Rosieński, Franciszek Bilewicz Pisarz Grodzki Rosieński z Gubernii Litewsko Wileńskiej, Stanisław Świętorzecki Sędzia Ziemski Wileyski z Gubernii Mińskiej urzędnicy. Oznajmujemy tym naszym obwieszczy listem, iż w skutek dekretu Sądu Głównego Litewsko Wileńskiego wremiennego drugiego Departamentu, w sprawie JW. Wicentego Wołodkowicza b. Podkomorzego Ptu Wileyskiego i Kawalera s. Jana Jerozolimskiego z kredytorami zeszyłych z tego świata Józefa i Karoliny z Brzostowskich Wołodkowiczow Marszałkowstwa Guberskich Mińskich, rodzicow tegoż Podkomorzego, na dniu 27 8bra roku ominionego 1822 zapadłego dla podania sched kredytorom przeznaczonych, oraz dla zaskutecznienia dalszych warunkow tymże dekretem zakreślonych, od dnia dzisiejszego za tygodni cztery w komplecie z trzech osób złożonym, do majątności Illi w Gubernii Mińskiej powiecie Wileyskim leżącey zjedziemy, przeto aby JW. W. W. Lokatoryusze, oraz kredytorowie i jakiego bądź tytułu pretensorowie, jak podobnie i JW. Wincenty Wołodkowicz Podkomorzy, na terminie z obwieszczenia wypadającym ze wszelkiemi dowodami i gotowością sub amissione rei jawili się, ostrzegamy.

Roku 1823 mca januaryi 27 d. Woźny świadcę, iż takowego obwieszczenia kopiją od WWJPanów Józefa Rosochackiego Sędziego

Ziem. Trockiego, Jana Weryhi Sędziego Grodzkiego Zawileyskiego, Józefa Landauńskiego Sędziego Grodzkiego Rosieńskiego, Franciszka Bilewicza Pisarza Grodzkiego Rosieńskiego z Gubernii Litewsko Wileńskiej, i Stanisława Świętorzeckiego Sędziego Ziemskiego Wileyskiego z Gubernii Mińskiej urzędników, na instancją WJX. Bonawentury Łobacewicza Kanonika Mińskiego i Plebana Iłskiego, JW. Wincentemu Wołodkowiczowi b. Podkomorzemu Ptu Wileyskiego i Kawalerowi, oczewisto w ręce w majątności Ośniekowiczach podałem, oraz o zjeździe urzędu do majątności Illi od daty podania niniejszego obwieszczenia za niedziel cztery, to jest mca febr. 23 d. r. idącego 1825, oznaymiłem. Franciszek Głębocki Wozny Ptu Zawileyskiego.

Roku 1823 januaryi 29 dnia przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemskimi Ptu Wileyskiego stawając osobiście JP. Wozny Franciszek Głębocki takowego obwieszczenia rellacją urzędownie zeznał, przyjąłem i zgodziłem z xięgami. Wincenty Kiersnowski Ziemski Ptu Wileyskiego Regent.

Wolno przyjąć do druku poświadczam. Ignacy Kijakowski Pisarz Ziem. Wileyski.

3. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Dla niejawnienia się na naznaczone już terminy do kupienia uwrówanego domu Grafa Mohla, w mieście Wilnie na Subocz ulicy pod N. 32 położonego, ocenionego 18,267 rub. 73 kop. assygn., oddanego na sprzedaż z publicznych targów, na uzyskanie należnych od tegoż Mohla Wileńskiej Izby Powszechney Opieki, srebrem 394 rub. 34 kop. s assygn. 1,911 rub. 60 kop. z wypadającemi procentami, również pretensyi żyda Hillera Markiewicza za reparacją tegoż domu 17,938 rub. 20 kop. assygn. wnoszącą, naznaczono jeszcze terminy: 1szy 5 lutego, 2gi 6 marca, a trzeci ostateczny we trzy miesiąca od dnia wydrukowania otem ogłoszenia, które uczynione będzie późniet w Sanktpetersburskich albo Moskiewskich gazetach; a zatem życzący kupić pomieniony dom, równie sam właściciel jego Graf Mohl i jego kredytorowie, którzy na mocy Ukazu Rządzącego Senatu d. 19 lipca 1820 roku na imie Wileńskiego Cywilnego Gubernatora wydanego, mogą po zaspokojeniu długu Izby Powszechney Opieki i pretensyi żyda Markiewicza, przjąć rzeczony dług do swojego rozrządzenia, zechcą jawić się do tego Rządu na wyżej oznaczone terminy. Dnia 18 stycznia 1823 roku.

Assessor Nowicki. Sekretarz Wierzbicki.

P o z e w.

3 Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego całą Rosssyą etc. etc. etc.

UU. X. Mateuszowi Stulgińskiemu Alt. Szweks. X. Wincentemu Zawadzkiemu Alt. Judr. X. Dominikowi Wirszyle Pleb. Teńen. Michałowi Szymkiewiczowi Chor., Józefowi Matusiewiczowi Rot., Kanutemu Woytkiewiczowi b. Ass., Józefowi Milmonttowi, Antoniemu Kiborttowi, Tatianie z Meyszowow Bucewiczowej b. Prezyd. Aktorce, a Iwanównie Sokołowównie córce suksessorce, Józefowi Burneykowi b. Sędz. Ross. a Rafałowi Kownackiemu b. Sędz. Granicz. Szawel. wlewko nabywcy, Wincentemu Tymińskiemu wach. woysk pol., Janowi Strzegoskiemu Komor. Ptu Ros., Leonowi, Adamowi, Kazimierzowi i Ighacemu braciom, Agnieszce i Katarzynie siostram Słaboszewiczom, Franciszkowi, Ludwikowi i Wincentemu Gntowskim, Rozalii matce, Leonar-

dowi i Wiktoremu synom, Zofii in voto Tomaszowej Drukteyniowej, Klarze in voto Siawcillowej, Julii i Antoninie córkom Siawcillom, Mikołajowi Bucewiczowi b. Sędz. Tel. Oycu, Karolowi Kapit. woysk ross., Józefowi por. woysk ros., Alexandrowi i Romanowi Sędz. braciom, Mikołajewiczom Bucewiczom synom, Leonardowi Kryspinowi dwu imiennemu i Edmundowi braciom Ludwikowiczom Bucewiczom Komor. Xięż. Zmudz., Adamowi, Marcinowi Braciom Jerzewiczom Bucewiczom, Jerzemu Regent., Tadeuszowi Chor. braciom Kazimierzewiczom Bucewiczom, Jakubowi Franciszkowi i Adamowi Adwokat. Rossień. braciom Stanisławowiczom Bucewiczom, nieletnim Janowi i Eleonorze Andrzejewiczom Bucewiczom z dokładem opieki, Wincentemu Stanisławowiczowi Bucewiczowi Chor. oraz Teofilu z Dworzeckich Bucewiczowej Chor., X. Antoniemu Willimowiczowi Pleb Chweydan. starszemu, Pawłowi Giedwillowi Pisar. cel., Demazemu Jótkiewiczowi por. opiekunom Szpitalu Chweydań. WW. OO. Konwentu Telsz. Kretyngowskiego Cytowian. i Datnowskiego Xięży Bernardynow. Pozew przed Sąd Ziemski Ptu Rosień. na kadeńcyą następną trzy Królską 1823 r. sądzić się mającą, z referencyą do uczynionego 1822 r. grudnia 5 w Sądzie Ziem. Ptu Rosień. oświadczenia z powódz. Ur. Stanisława Stanisławowicza Bucewicza Chor. Ptu Kork. podany oto: zeszły do wieczności ś. p. Ignacy Bucewicz b. Prezydent Ziem. Ptu Rossień. testamentową dyspozycyą w roku 1822 februaryi 13 przez się uczynioną, dobra swe dziedziczne Stare Pejurze, Gwałdy, Głoryszki, połowę Judran i inne attynencye do nich należące w Pcie Rossień. położone z obowiązkiem zaspokojenia wszystkich kredytorow realnych i przed testamentowemi obligami obdarzonych Donatoryuszow Ur. X. Jerzemu Bucewiczowi Altar. Sołap. jako Bratu rodz. a tem samem naturalnemu suksessorowi, wiecznością zapisał, któren dla słabości zdrowia defektami zwątlonego, prawem wieczysto zręcznym w roku idącym 1822 apryla 19 d. Dat Eor. przed Aktami Ziem. Ptu Rosień. przyznany, do zaskutecznienia warunkow testamentowych dziedzictwo ziemnych majątkow na żał. przeniósł, lecz kiedy i żał. rozpatrzywszy się, widzi siebie bydź niezdolnym, aby stosownie woli zeszłego Prezydenta mógł przez się wszystkich realnych kredytorow i Donatoryuszow zaspokoić, i należne zadowolenie dopełnić, tem więcey, gdy z rozwagi pozostałych interessow po zeszłym Prezydencie są stosunki mylnych pretensyow, prócz tego obżał. Sobolewscy mają rzecz w Sądzie Ziem. Rossień. z zeszłym Prezydentem rozrachunkową, i dalsze bydź mogą różne w subselliach procedera, takóž gdy obżał. Adam Bucewicz Adwokat Rossień. (jak daje się słyszeć) za tytułarnym prawem zastawnym, tylko do uplacowania głosu na elekcyach obywatelskich sobie wydanym, zamierza rościć pretensyą o 10,000 rubli ass. jakby sobie należnych, z jakiey okoliczności żał. był przymuszony oświadczenie i manifest zapisywać, obok tego, gdy donataryusze przez obligi sobie powydawane, stają się, acz częściowe biorącemi, udział pewny z funduszu zeszłego ś. p. Prezydenta Bucewicza dla jego aktualnych kredytorow odpowiedzi uległego, a

z tąd stosunek ar. 18 z roz. 7 gdy kaźden Donataryusz w proporcją wziętku swojego staje się bydź winnym do proporcjonalney deportacyi tegoż aktualnego zeszłego Prezydenta Bucewicz-za długi, dla jednoczasowego zatem wszystkich kredytorów rozpatrzenia, i dla domierzenia wszystkim rzetelnym i sprawiedliwym pretendentom satysfakcyi, przychodząc dell. do Sądu Ziemskiego następne zakłada proźby: przeznaczenia Sądu Taxatorsko Exdywizorskiego, tak dla rozpatrzenia jednoczasowego wszystkich pretensyów, jako też na usatysfakcyonowanie wszystkich donataryuszów z funduszu pozostałego, po zeszłym Prezydencie Bucewiczu, i kolejno z ich wziętków na zaspokojenie realnych wierzycieli, przepisania w tych obiektach, temuż Sądowi zjazdowemu reguł właściwych, naznaczenia dla żał. dell. jako dopełniającego satysfakcją i aktora rzeczy na utrzymanie wygodnego życia, odpowiednich alimentów, tegoż pozostałego majątku oddania w Administracyą żał. dell. i tego wszystkiego decydowania, co czasu sprawy proszono będzie, z wolną poprawą żaloby pożywa. Na pozew Ziemski Powiatu Rossieńskiego.

Roku 1822 mca xbra Woźny świadcze, iż z tego pozwu autentycznego kopii sztuk 27, zgodnie wypisanych w sprawie WJP. Stanisława Bucewicz Chor. pierwszą WWJ. XX. Matenszowi Stulgińskiemu Altar. Szweksz., Wincentemu Zawadzkiemu Altar. Judrar., Dominikowi Wirszyłłowi Pleb. Tenen. d. 19, także tegoż samego dnia 19, Michałowi Szymkiewiczowi Chor., Józefowi Motusewiczowi Rot., Kanutemu Woytkiewiczowi b. Assesor., Józefowi Milmontowi, Antoniemu Kibortowi, Tatianie z Meyszowow Bucewiczowej b. Prez. Aktorce a Iwanownie Sokołowownie córce sukcesorce pierwszą kopią X. Stulgińskiemu Szweksz., drugą Zawadzkiemu w Judr. Wirszyłłowi w Teneniach, Szymkiewiczowi Wilkianach, Matusewiczowi w Kolnicach, Woytkiewiczowi w Woytkajciach w Tell, Milmontowi w Kaziuliskach, Kibortowi w Parogcadziu. Bucewiczowej i Sokołowownie w Judranach podawszy nazajutrz dnia 20 WW. JPP. Józefowi Burneykowi b. Sędz. Rossień. i Rafałowi Kownackiemu b. Sędz. Gran. Szawel. wlewko nabywcy w Janowdowie, Wincentemu Tyimińskiemu Wach. woysk pol. w Telszach, Janowi Strzegowskiemu Komor. Ptu Rossień., Leonowi, Adamowi, Kazimierzowi i Ignacemu braciom Agnieszce i Katarzynie siostram Słaboszewiczom w Juciach, Franciszkowi Ludwikowi i Wincentemu Gutowskiemu, Rozalii matce, Leonardowi i Wiktorowi synom Zofii in voto Tomaszewey Drukteyniowej, Klarze in voto Siawcillowej, Julii i Antoninie córkom Siawcillom w Gwałdach, Mikołajowi Bucewiczowi b. Sędz. Tel. oycu, Karolowi Kapit. woysk ros., Józefowi Por., Alexandrowi i Romanowi Sędz. braciom Mikołajewiczom Bucewiczom synom w Bucyskach, Leonardowi, Kryszpinowi dwu imiennemu i Edmundowi braciom Ludwikowiczom Bucewiczom Komor. X. Zmudz. w Woytkiskach kopie rozdawszy, w tymże samym miesiącu dnia 25 Adamowi, Marcinowi braciom Jerzewiczom Bucewiczom, w Wańkiach, Jerzemu Regent., Tadeuszowi Chor. braciom Kazimierzowiczom Bucewiczom w Podywiciu, Jakóbowi Fran. i Adamowi Adwokat. Rossień.

braciom Stanisławowiczom Bucewiczom w Berzach w Pcie Telsz., nieletnim Janowi i Eleonorze Andrzejewiczom Bucewiczom z dokładem opieki w Numgolach, Wincentemu Stanisławowiczowi Bucewiczowi Chor. oraz Teofilu z Dworzeckich Bucewiczowej Chor. pretensorce w Starym Pojurzu Rossień. X. Antoniemu Willimowiczowi Pleb. Chweyd. star., Pawłowi Giedwillovi Pisar. Cell., Damazemu Jótkiewiczowi Por. Opiekunom Szpitala Chweydar. WW. OO. Bernardynow konwentow Telsz. Kretyngow. Cytowian. i Datnowskiego tymże Bernardynom d. 28 podałem, oraz w dacie wyżej wypisanej W. Wincentemu Tyimińskiemu Wach. woysk pol., jako posiadłości ziemney niemającemu do drzw. Sądowych w Telszach przybiwszy, drugą kopią JP. Janowi Tyimińskiemu, jako plenipotentowi w Szwetach podałem, oraz wszystkim osobom, tak w pcie Tell. jako też i w Rossień. Powiecie mieszkającym, poudzielnie oczewisto w ręce kaźdemu podawszy, o sprawie w Sądzie Ziem. Rossień. na kadencyą trzykrólską r. 1823 przypaść mającey uwiadomiłem. Ignacy Janowicz W. X. Z.

Roku 1823 mca stycznia 5 dnia, przed Aktami Ziemskimi Powiatu Telszew. stawając Woźny tę relacyą podanego pozwu urzędownie zeznał, przyjęto. Ignacy Dowkont Ziemski Ptu Telsz. Regent.

Roku 1823 miesiąca lutego 5 dnia przed Aktami Ziemskimi Ptu Rosień. stawając obecnie Woźny relacyą podanego pozwu urzędownie zeznał przyjąłem. Mikołay Stankowicz Rossieński Grodzki w zastępstwie Ziemskiego Regent.

Roku 1823 lutego 6 dnia, takowy pozew może Redakcyja Kuryera Litew. przyjąć do druku. Prezydent Ziemski Ptu Rossień. Jan Kalinowski.

Oświadczenie.

2. Excerpt z protokołu potocznego Ziemskiego Ptu Mozyrskiego w dacie poniżej wyrażoney uczynionego oświadczenia pod pieczęcią urzędową Ziemską tego Ptu jednoczasowie wydan.

Roku 1823 mca januaryi 25 dnia z powodu odwołania Sądów przed Aktami Jeco IMPERATORSKIEY Mości Ziem. Ptu Mozyrskiego stawając osobiście W. Michał Zubelewicz Komor. Lidzki imieniem WJPana Kazimierza Nowosielskiego Sędz. Gran. na WJPana Michała Zafatego zażalenie w następney treści: nie nie może bydź tak nieznosnego na świecie między ludźmi w powszechności jak niewdzięczność, tey cechę zamieścił obzał. Zafaty w oświadczeniu swoim w r. 1822 augusta 2 dnia w Grodzie Wołkowyskim zapisanym tegoż r. septembra 22 dnia w Ziemstwie Wileńskim oblatowanym, w ostatku przez Gazetę Kuryera Litew. opublikowanym, przeciw żał. Dell. w celu dowodzenia, że obzał. ma kwitować w jakieys części z długi swojego za obligiem zeszłej s. p. Antoninie Nowosielskiej córce żał. wydanym, imaginacyjnemi jakimi sprawunkami czynionemi dla żał. których jak nigdy od obzał. niepotrzebował żał. tak też onych i nie miał, prócz jednego imbryczka, który obzał. Zafaty dla żał. kupił, i za ten od żał. wzięt rubli srebr. 4, jakim zaś był dotąd żał. względnie obzał. Zafatego następnie powszechność zawi-

damia gdy obzał. Zafaty przez ciąg służby swojej znajdował się w dobrach JW. Sulistrowskiej Pisarzowej W. X. Lit. w pcie Mozyr. w blizkim sąsiedztwie z żał. Dell. i bywając często w domie żał. potrafił zyskać dla się serce córki żał. Maryi Nowosielskiej, a w roku 1815 po odbytych obrządku zaślubienia dla teyże córki swej żał. zaliczył gotowym groszem rubli srebr. 1,500, którą sumę obzał. Zafaty wzięwszy wraz oną wydał na majątek Nowosiółki w pcie Mozyr. leżący, pod prawo arendowne dziesięcioletnie; stało się losem przeznaczania że córka żał. zesła Zafatowa kończąc pięć miesięcy od zamąż pójścia, gdy poznała siebie zbliżającą się do śmierci wezwawszy żał. Dell. i siostrę swą rodzoną Antoninę Nowosielską, oświadczyła że obzał. Zafaty różnych i nieprzyzwoitych sposobow używał, aby mu wnioskową swą sumę zapisała, w ostatku oświadczyła żądanie swe przed żał. aby ta suma jej posagowa została własnością jej siostry Antoniny Nowosielskiej. Poczem gdy Zafatowa dni życia swojego dokonała, po odbytych ceremoniach pogrzebowych, żał. Dell. przystąpił z obzał. Zafatym do umiarkowania się w obecności przyjaciół o zwrot posagowej summy, lecz gdy obzał. Zafaty ukazywał niezdolność swoją w tym czasie opłacenia summy Antoninie Nowosielskiej córce żał. należącej, żał. Dell. wówczas dowodząc swej przyjaźni, dla obzał. Zafatego, potrafił nakłonić córkę swą że ta przestała na obliżu od obzał. Zafatego na rubli srebr. 1,500 wydanym, a więcej jeszcze zastanawiając się żał. Dell. nad niepomysłnym losem obzał. Zafatego wymógł jeszcze na córce swej i to, że ta wydała rewers od siebie obzał. Zafatemu, że za tym obliżem summy opłaty czekać będzie do skończenia się possey w Nowosiółkach, która dotąd trwa bez przeszkodnie i że 50 rublami tylko procenta każdorocznego od całkowitey summy kontentować się będzie, do jakowego wydania obliżu obzał. Zafaty przy umiarkowaniu się żadney pretensyi za sprawunki niezakładał, a po nastaniu obliżu obzał. Zafaty, jak mógł byź w stanie czynić za swoje pieniądze sprawunki, kiedy nie miał czym procentów, choć tak małych opłacać, bo zapłaciwszy one tylko za lat dwie, reszta procentow na obzał. Zafatym, zalega dotąd, dotknięty żał. Dell. oświadczeniem obzał. Zafatego w pretensyi za niebyłe sprawunki, których żał. ani dla siebie, ani dla dzieci swych nigdy nie miał i niepotrzebował, lecz gdyby one i były, to niemogły byź odpowiedniami odstąpionemu procentowi dla obzał. Zafatego, który przez lat dziewięć czyni rubli srebr 539, ukazując zatym przed powszechnością niewdzięczność obzał. Zafatego ten manifest na niesłuszne jego oświadczenie w akta zapisuje, w protokule podpis takowy. Michał Zubelewicz Komor. Lidzki.

Zgodno z protokółem świadczę Regent Wawrzyniec Bohusz.

1823 roku miesiąca lutego 8 dnia przed Sądem Ziemskim Powiatu Wileńskiego, w czasie kadencyi odchodzącej agitującym się, stanawszy obecnie Adwokat subsełłow Wileńskich WJPan Jan Sakowicz excerpt niniejszego oświadczenia, dla wpisania do Akt podał, który że przyjęty i do ksiąg wpisany, oraz do druku przez Redakcyą Kuryera Litewskiego zamie-

szczony byź może zaświadczaamy. Sędzia Ziem. Ptu Wileń. Joachim Czyż. Wileński Ziemski Sędzia Alojzy Jasiński. Sędzia Ziemski Wileń. Jan Pisanka. Regent Zienkowicz.

3. W nocy z piątku na sobotę z majątku Lipniszek JW. Pusłowskiego R. R. S. i Kawalera, w powiecie oszmiańskim położonego, o mil 12 odległego od Wilna; zbiegł człowiek służący, poddany z tegoż majątku, skradłszy klacz szerści światło-gniadey, bez żadney odmiany, rosliny mierney, wcale spassą, już na ozrzedzeniu się, i uczyniwszy niemało innych szkod. Opisane zbiega jest następujące: Tomasz Zwierko, mający lat 20, urody wcale słuszoney, włosy światło błękitne, oczu błękitnych, twarzy okrągławej czerwonej, nieospowaty, nosa proporcjonalnego, wąsow i brady niegładzący, na prawem ręku niemający palca, na lewey niżey łokcia ma ranę, czytać nieumie, mówi po polsku dość dobrze, ma na sobie kożuch, płaszcz samodziślowy z kołnierzem, mało używany, maytki skurą podbite. Takiego to zbiega jako niemającego żadnych świadectw, gdyby się nikt nieważyl przyymować zastrzegam, ale owszem o przytrzymanie i uwiadomienie do majątku Lipniszek, lub też w Wilnie do mieszkającego w pałacu JW. Pusłowskiego na Wielkiej ulicy kassiera, najmocniey upraszam, gdzie oprócz należney wdzięczności, przyzwoitą odbierze nagrodę.

2. Od Litewsko Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, że położone w tutejszey gubernii, w powiecie nowogródzkim w miasteczku Horodyszcze trzy drewniane domy i krama należące do tamecznego mieszkańca żyda Woll Wilbyszowicza, nanowo przeznaczone z publicznych targow na sprzedaż dla uzyskania okazany na nim w różnych dostawkach skarbowey należności, do kupienia których domow i kramy wzywają się życzący do targow na pierwsze dwa terminy 22 i 23 następującego miesiąca marca do nowogródzkiego mińskiego ratusza, a trzeci ostateczny do tego Rządu za trzy miesiące od dnia wydrukowania, które uczynione będzie późniey w Sanktpetersburskich albo moskiewskich gazetach. Dnia 30 stycznia 1823 roku.

Expedytor kolleski Sekretarz Krupowicz.

3. Kommissya Sądowa Edukacyyna dla Gubernii Wolyńskiej, Podolskiej i Kijowskiej w Krzemieńcu ustanowiona, uwiadamia PP. Obywateli, iż na trzyletnią arendowną possey dób edukacyynnych połowy wsiów Polemca, Chrypska i Wólki Chrypskiej, w Gubernii Wolyńskiej powiecie Włodzimirskim nie opodal od rzeki spławney Bugu i w bliskości miasta Włodawy leżących, na dniu 23 kwietnia r. b. 1823 zaczynać się mającą, odbywać się będzie w dniach 2, 3 i 4 kwietnia roku teraźniejszego 1823 w miejscu zainicjowania Kommissyi publiczna licytacya, bądź w ogółu lub oddzielnie Polemca a osobno Chrypska z Wólką Chrypską. Dobra pomienione przynosily dotąd funduszowi edukacyynemu arendowney intraty przeszło rubli srebrnych 1650 na rok. Nie będzie zapisanym na licytanta, kto nie złoży summy rubli srebrnych pięciuset, lub dostateczney na nią poręki, w zakład, że się od postąpioney przez siebie przy licytacji summy, nie cofnie, i kto nie okaże pewnego własnego funduszu, lub ewikcyi na rubli srebrnych trzy tysiące, w odpowiedzialność za dopełnienie kontraktu i pretensye gruntuowe. O bliższych warunkach równie jak o stanie dób, każdy będzie mógł zasięgnąć wiadomość w Kancellaryi Kommissyi niniejszey. Dnia 31 stycznia 1823 r. Krzemieniec. Kommissarz Sądowy Edukacyyny Józef Drzewicki. Pisarz Franciszek Skarbek Rudzki.